

Ömer Turhan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.09.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Arayış

Bul beni yavrum, řu koca deryada;
Rihtım ol bana, yeşil gözlerinle!
Boğuyor akıl, nefis hapsi dünyada;
Ufuk bir karış, yarım sözlerinle!

Seher vaktinde, viran ocağıma;
Güneşim ol sen, sarı saçlarınla!
Günahsız olsun, kondur yanağıma;
Bir busecik yar, o dudaklarınla!

Ömer Turhan

Ayna

Bir ayna var, bir de ben;
Bak aynaya, bir beden:
'Hakikat var!' İnerken,
Hakikat mi, sahidin;
Sırlı camdan süzülen,
İdrakime gizilen?
Ve düğümü çözerken,
Hakikati dilerken,
Ne gerekli, evvelden?
Der ki gönül: Dem bu dem,
Himmat gerek Erenden!
Sahte ahlak, kürsüden,
Kaya gibi düşerken...
Cümle gönül, halinden,
Bihaber ki, derinden...
Dünya kalbe sinerken,
Sır bekleme kalbinden?
Eren der ki: Geç senden,
'Yok'a karış, her şeyden...
Alev kapta eriten,
Mutlak 'Var'da çivilen!

Bir ayna var, bir de ben;
Bak aynaya, bir beden:
'Hakikat var!' İnerken,
Hakikat mi, sahidin;

Sırlı camdan süzülen,
İdrakime gizilen?

Ömer Turhan

Baka kaldım.

Gece yorganını çekti semaya,
Ayın şavkıyla gönlüme daldım.
Hasretle yandığım nurlu simaya,
Güneşim doğsun diye baka kaldım.

Ömer Turhan

Bensiz

Bensiz gecenin esen hayaline,
O sarı saçlarını salıver gitsin.
Suya yansıyan ayın cemaline,
Yeşil gözlerinle dalıver gitsin.

Ömer Turhan

Cevap Ver

Neredesin Gülocan,
Patlıyorum, cevap ver!
Sabır taşım Gülocan,
Çatlıyorum, cevap ver!

Güneysu'yun tepesi,
Hatıra her köşesi...
Derdime dert bohçası,
Katlıyorum, cevap ver!

Ömer Turhan

Çıktım Erik Dalına

Erik ağacında, sallanır üzüm;
İzah getiremez, baştaki gözüm!

Kozunu istermiş, bostan sahibi;
Nedir bu hal, nedir, hakkın talibi?

Kerpiç dolu kazan, poyrazla kaynar;
Öyle bir kızgın ki, havsala donar!

Yüklü kırk katıra, tek kuşkanadı;
Hatta seksen katır... Beynim kanadı!

Bir sinek fırlattı, kartalı yere;
Dozunu da gördü... Sırra kim ere?

Hele Kafdağı'ndan, bir taş attılar;
Yüzünü sıyırdı... Masal yaktılar!

Denizin koynundan, kavağa çıkmış;
Zift turşusu yemiş... Balık bir sırmış!

Bildiğimiz leylek, sığa doğurmuş;
Bakin hele söze, neyle yoğurmuş?

Köre fısıldadı, sağır işitti;
Dilsiz de haykırdı... İdrak ekşitti!

Dinler şaşkın aklım, bizim Yunus'u;
Çözemez řu gönlüm, bizim Yunus'u!

Ömer Turhan

Ecel

Olmazların derdi izahı gerdi,
İspat mı bekler aslan pençesinde!
Firavunu sinek, yerlere serdi,
Uyanmaz yazık, ecel ensesinde!

Ömer Turhan

Eridi Sende Özüm

Bir bardak çay masamda,
Çaya yansımış yüzüm...
Karıştır çayı, camda,
Kaybolsun ela gözüm.

Karıştır çayı canım,
Karıştır çayda kanım,
Hasret kokan dumanım,
Eridi sende özüm.

Ömer Turhan

Ey Aşık

Ey aşık, ey aşık, anlat halinden;
Bir sır ver garibe, aşkın telinden!

Leyla kim, Şirin kim, seven gözünde;
Maşuka yol var mı, Mecnun dilinden?

Derinden bir nefes, duyar da gönlüm;
Heyhat ki tutuşmaz, yarin yelinden!

Yalancı bahar hep, bütün mevsimler;
Aşka yol var mıdır, nefsin elinden?

Ömer Turhan

Ey Yarenler

Ey yarenler, ey yarenler,
Ben bilmezdim derdinizi.
Gördü gözüm o güzeli,
Süzdü gönlüm sevginizi.

Seven gönül kül olurmuş,
Ağyar göze tül olurmuş,
Can bülbüle gül olurmuş,
Cana sardım aşkınızı.

Ömer Turhan

Face

Face çıktı, haya perdesi indi...

Bana Face adresini söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim...

Face!.. İnsanların gerçek yüzleri burada!

Face!.. Gerçekler dünyasında tatmin edilemeyen duyguların tatmin edildiği sanal alem!..

Face!.. İçini dışına çeviren merdane!

Face!.. Arsız her çift göze en mahrem duyguları faşeden bir yılanlı alem!

Face!.. Utanmanın keheşanlara kaçtığı bir derya!

Face!.. İnsanların parmaklarından kalplerine doğru akan bir irin!

Face!.. Gerçek insanların sanallaştığı biricik zindan!

Face!.. Hakikat yolunu set çeken, insanları yapay duygularla oyalayan yalancı matinesi...

Face!.. Bu alemde sörf yapan insanların -olur ya- hafakan geçirdikleri birgün, öz kafatasından önlerine kustuğu sanal bir kusmuk!

Face!.. Yılanlı kuyu!

Face!.. Gerçek dünyanın sahici alemi!...

Face!.. Çok iyi tanıdığımı sandığım insanların bile beni şaşırttığı bir panayır yeri!

Face!.. En büyük acıların bile beğenildiği bir rüyalar alemi!

Face varken, çatla Sodom ve Gomore, patla Bizans ve Roma!

Face!.. mrb, ii, kib, nbr gibi tek hececilerin bulunduğu lisan fakirhanesi!...

Face!.. Fikirden yoksun, kopyala yapıştır gençliği!..

Face!.. Alemleri ayakta tutan 'aşk' lafzını birtakım haz duygularına ezdiren zavallı çukur yeri!...

Face!.. Bastırılmış duyguların hayat bulduğu muhteşem saray!..

Face!.. Günahlar sahilinde asılı bir hamak!..

Face!.. Aşkı çilesiz dillere düşüren sahici belde!..

Face!.. 'Bunların ailesi yok mu?' diye söyleten gençlerin, kelime kelime kustukları hilkat garibesi yuvası!..

Face!.. Çocukların tahta atla kahramanlık tasladıkları er meydanı!..

Face!.. Anlık rapor bülteni!..

Face!.. "Utanırdı burnunu göstermekten sütünem, kızımın gösterdiği, kefen bezine mahrem." lafzına rahmet okutacak profil resimlerinin resmi geçit yaptığı bir garip tören!..

Ömer Turhan

Garip Bir Őir

Sen bu hali saklarsın,
Bense ilan ederim.
Bu sırdır, yasaklarsın,
Bense meydan dilerim.

.
. .

Yar elinden oldum giryan,
Ah gönöl dinlemez ferman!

Ömer Turhan

Geçmişim

Gül bađında bülbül olmak isterdim;
Sen gül yüzlü çocuk ben dertli bülbül!
Güller içinde gül dermek isterdim;
Sen gül yüzlü çocuk ben dertli bülbül!

Benim yerim kafes, nefse tutsađım,
Demet demet güller size uzađım,
Güllerden bir gül ki, O geçmiş çağım,
Sen gül yüzlü çocuk ben dertli bülbül

Yeşil yeşil bakma işte bağlandım,
Günahsız günleri hasretle andım,
Ben de bir güldüm ki, işte dağlandım,
Sen gül yüzlü çocuk ben dertli bülbül!

Ömer Turhan

Geliyorum Yeni Bir Gün Gibi

Heyecanlıyım, bu gece bir başka,
Yar, geliyorum, yeni bir gün gibi...
O yeşil gözlerin, uyansın aşka,
Doğsun gönlüme, yeni bir gün gibi...

Güneş doğmakta, yarimin ufkunda,
Yarim uyuyor, sabahın koynunda,
Hasret canına yettiyse sonunda,
Aç kollarını, yeni bir gün gibi.

Ömer Turhan

Gönlüm

Allah dostları der ki;
Sabır acıdır gönlüm.
Nefsin tatlıdır amma;
Sonu ateştir gönlüm.

Gün gibi ömür, biter;
Misal dünlerdir gönlüm.
Nefsin elinde sevgim;
Hepsi bir puttur gönlüm.

Yeter artık gezdiğin;
Felah tövbedir gönlüm.
Ölüm gelmeden başa;
Nefsini öldür gönlüm.

Ömer Turhan

Gönül Koyma

Bulunmadım imada,
Ne dediysen sana!
Dert olmasın simada,
Hüzünlü bakma bana!

Yandın yandın yandırdın,
Her dem şiir yazdırdın,
Gönül dağı kazdırdın,
Yar gönül koyma bana!

Ömer Turhan

Gönül Olalı

Gönül gönül olalı,
Görmedi ki sevdalı...
Ta ki çıktı karşıma,
Yeşil gözlü, yazmalı.

Gönül gönlü bulalı,
Şaşı aklın kuralı...
Ta ki daldım gönlüme,
Çok oldu kaybolalı.

Ömer Turhan

Gözüm Aynalarda

Hani bir şiirinde yazmıştın ya,
"Gözbebeğine kocaman yüreğini,
Sığdırmayı başarabilen bir insana..."
Bu şiirinden haberim yokken,
Bak dün gece neler yazmışım:
"Ah yeşil gözlüm gözüm aynalarda."
Çünkü aynada gözlerime bakınca,
Şeni görüyorum adeta.
"Ela gözlüm" diyorsun ya bana...
İşte o hitabın geliyor aklıma:
"Gözbebeğine kocaman yüreğini,
Sığdırmayı başarabilen bir insana..."
Aynada ela gözlerimi görünce,
Ve aşkın deryası gözler olunca,
Yeşil gözlerin beliriyor aynada.

Ömer Turhan

Gül Yüzlüm

Aşkın deryasında bir salım yoktu,
Gönlüme ateşim düşene kadar;
Maşuka uzanan bir dalım yoktu,
O güzel yüzünü görene kadar.

Sevgiyle büyürmüş en güzel güller,
Abdestli şakırmış dertli bülbüller,
Bilmedim yanmayı gül yüzlüm Güler,
Aşkını kalbime örene kadar.

Ömer Turhan

Gülüm

Gülüm, Gülocanım, Sen hep gülersin,
Gülüm, Sen var ya, sen zaten Güler'sin!

O verdiğin pozlar, gönlüme sızar,
'Kafanı kırarım' der, bana kızar!

Hep kız bana ki, çok tatlı oluyorsun,
Kız sen gönlüme, bana doluyorsun!

Şiirler, resimler seni çağırır,
Kız kalem bile seni bağırır!

Hasret derdiyle ağlayan şu bülbül,
Seninle çoştı kız, hep der ki, gül gül!

Ela gözlüm dersin, gözüm aynada,
Gördüğüm göz yeşil, Gülüm aynada!

Hasretim büyük, gönlüm turnalarda,
Kovanımda balım, gülüm bağlarda!

Ömer Turhan

Güneşim

Senin güneş yüzünün ışığı,
Aya vurmasa...
O karanlık içinde,
Ay yüzünü görebilir misin?
Sen, benim yüzümde,
Kendi güzelliğini görüyorsun;
Güzel olan sensin.
Ey yar, mum gibi,
Kendini alevlere salıp,
Işığını bana gönderince,
Pervane gibi o aleve,
Atlamak düştü bu gönle.
Ey yar, has bahçede,
Nadide bir gül gibi açıp,
Gönlümü yakınca,
Bana bülbül olup,
Feryat etmek düştü.

Ömer Turhan

Hadi Gel

Hadi gel, gün açıyor,
Bak güneş doęuyor ki;
Ay sende kayboluyor,
Hadi gel, gün açıyor.

Şu gönlüme ektirme,
Bak lale aęlıyor ki;
Siyahlarla yaktırma,
Şu gönlüme ektirme.

Gir şehrimde, gl açsın,
Gl gören diliyor ki;
Şu gönlümde yar açsın,
Gir şehrimde, gl açsın.

Ömer Turhan

Hasret

Ey insafsız sevdiğim,
Bir koku ver hırkandan.
Nedir sensiz çektiğim,
Mecnun oldum arkandan.

Sırası mı Cankızım,
Verdiğin gönül sızım?
Geçmiyor sensiz yazım,
Geçsin yaşım çarkından.

Ömer Turhan

Hayal

Hep seni hayal ettim
Yuvamın odasında
Öyle hayran seyrettim
Gönlümün aynasında
Hep seni hayal ettim

Daldım yar gözlerine
Geçenin şafağında
Değdi elim eline
Gönlümün yatağında
Daldım yar gözlerine

Aşkın sesini buldum
Muhabbet sofrasında
Gülün bülbülü oldum
Gönlümün bahçesinde
Aşkın sesini buldum

Ömer Turhan

Kutup Yıldızı

Ey yar, her gece baktığın,
Parlak yıldızdan ne haber?
Şu gökyüzümde yaktığın,
Şevda burcundan ne haber?

Ey yar, göğüme bakarken,
Mavi kuş 'aşkım' diyorken,
Her bir nefes uyuyorken,
Aşk balkonundan ne haber?

Ömer Turhan

Mahalle Fırını

Bir ekmek gibi gönlümü de pişir,
Aşk ocağında mahalle fırını.
Ekmeğe derlerdi nan, eski zaman;
Aranır oldu mahalle fırını.

Ey alevler ile başı dumanlı,
Kül kokulu çiçek, kökü harmanlı,
Ocak değil de sen, bir gönlü kanlı,
Bir remz olmuşsun, mahalle fırını.

Ömer Turhan

Mevlam

Ey mülk sahibi, sensin hüküm veren;
Sen 'Ol' dersin de, hemen oluverir!
Sensin ey Mevla'm, kalpleri çeviren;
Sen dilersen kul putları devirir!

Mevla'm, ey Mevla'm, Fettah'sın, Kerim'sin,
Nur'sun, Hasib'sin, Rahman'sın, Rahim'sin,
Hak'sın, Gafur'sun, Gaffar'sın, Halim'sin;
Sen 'Ol' deyince, nefsim oluverir!

Ömer Turhan

Mihriban

Şimdi 'Mihriban' çalıyor,
Şair gönlümü yakıyor.
Bir sızı ki gönlü vuran,
Aşığa gurbet kalıyor.

Maşuğun gönlünden gurbet,
Maşuğun gönlüne hasret.
Hani diyebilse şair:
Bir başka bahara vuslat!

Yandı nice sırça köşkler,
Kale oldu yardan izler,
Vurgun gönlün bacasından,
Acı acı tüter dertler.

Ey kalplere aşkı veren,
Aşkla gönülleri yakan,
Aşıkların Rabbi, Mevlam;
Dilerim Sen'den aman!

Ömer Turhan

Ney

Keşmekeş dünyadan, çeker ruhumu;
Nakış nakış işler nurdan tığlarla...
Neyzenden nağmeler eker tohumu;
Hasret nehri akar, aşktan çağlarla...

Demet demet huzur, derinden derin;
Bir okyanus ki, insana yolculuk...
Kötü ne, iyi ne? Sualî yerin;
Fitrat cahili, harflerden korkuluk...

Bağrı yanık neyzen, kalbime aktı;
Ney'den acı feryat, koptu fırtına...
Ne kitap, ne hoca... Aklımı yaktı;
Ne varsa bildiğim, çekti altına...

Ben nura hasret, arıyorum O'nu;
Eşiğini gözler, kafeste ruhum...
Nicedir Yarabbi, bu yolun sonu;
Nicedir Allah'ım, tendeki ruhum...

Ömer Turhan

Osmanlı

Osmanım, gözü aydın;
Maziyi boğdu aydın!
Heyhat ki, "Modern Aydın",
İpi çekti, Osmanım!

Osmanım, bir yere yaz;
Karakış, arkası yaz...
Tarihi izana yaz;
Okuyan var, Osmanım!

Ömer Turhan

Ömür

Elini dayayıp alınına,
Bir göz attı ta uzaklara...
Varılmaz ufkun hayaline,
Hayran, kapıldı tuzaklara!

Kalbine doğdu ki bir zaman,
Kaçak bir ceylan sanki zaman!
Derken, geldi çatı son zaman
Tabut yüklendi kızaklara!

Ömer Turhan

Peygamber

Firavuna ejderha asası da elinde,
Deniz iki şak olmuş , dua dua dilinde,
Tur dağında oturmuş, Allah'la halvetinde;
Adı Musa Peygamber; şanıdır Kelîmullah

Fezaya ok fırlatır, Nemrutlar diyarından,
Harlı ateş tutuşmuş, Bâbil odunlarından
Hağ'tan rahmet yetişir; sevgili odağından;
O İbrahim Peygamber; şanıdır Halilullah.

Meryem anadan geldi, babasız nurlu evlat,
Gönüllere mucize ve ölümlere hayat...
Ey yolcu! Yolculuk var, gökten yerlere halat;
Geldi İsa Peygamber ve şanıdır Ruhullah.

Yerlerde Muhammed'dir, göklerde ismi Ahmet;
Kâinata efendi, aşksız kalblere rahmet...
Nurdan halka halkadır, nur sütunları ümmet,
Müminlere rehberdir; Şanıdır Habibullah.

Ömer Turhan

Rüya

Ne kapı var, ne eşik,
Bir ihtar ki, bilinmez!
Sade kilit boşlukta,
Gidip gelen, bilinmez!

Ne uykulu, ne ayık;
Bir hal, bir hal, tarifsiz...
'Sana kapı kilitli!'
Diye bir ses, bilinmez!

Ne gülerim, ne ağlar,
Seher vakti gelince...
Berrak gönül isteyen,
Bir rüya ki, bilinmez!

Ömer Turhan

Sebepler Dünyası

Bir dünyadır ki, her şey görünüşte;
Sahne ve dekor, sebepler dünyası
Perdeler iner, kıvrım kıvrım düşte;
Gece ve gündüz, sebepler dünyası

Söz vermiştik biz, perdeler inmeden,
Günah günah is, kalplere sinmeden
Hatırla ey kalp, gözyaşı dinmeden;
Kundak ve tabut, sebepler dünyası

Ömer Turhan

Sevgi İlacı

Feryat eden gönülden,
Bazı demler gelir ki,
İmdat diye haykırdığı işitilir.
Niye bağırır, bilir misin?
O gönül, ah o gönül,
Sevgi ilacına muhtaçtır.
Rüyada, hayalde onu arar...
Bir solukta uyanmalar,
Bundandır yavrum, bundan...

Ömer Turhan

Sır

Gülocan, sırlı ayana,
Verdin deli gönlüme.
Nedir bundaki mana?

Gülocan, baktım sırra,
Ateş düşmüş gönlüme;
Dermansız mı bu yara?

Gülocan, hele söyle:
Ne oldu bu gönlüme,
yandı makamım, söyle?

Gülocan, bir sır ile,
Yaktın deli gönlümü;
Bu sır gelsin mi dile?

Ömer Turhan

Susuver Gitsin

Gönlünde sevgiden başka,
Ne varsa salıver gitsin.
Pervane uçar gibi aşka,
Gözlere dalıver gitsin.

Gönül dağı dađlar gibi,
Kaz kaz ki, bulunmaz dibi...
Nedir bu sırrın sebebi,
Ey gönlüm, susuver gitsin!

Ömer Turhan

Yar

Ben yar ile yanmışım,
O yar yanmaz mı bana?
Rengine boyanmışım,
Halim sormaz mı bana?

Ben yar ile olayım,
Gönlüne yar olayım,
Ah bülbülün olayım,
Yar, gül olmaz mı bana?

Ömer Turhan

Yeşil Gözlerin

Yeşil gözlerin gönlümde,
Kanatlanmış uçar harf harf...
Şakır billurdan sayfamda,
Yare mektup olur zarf zarf.

Ömer Turhan